

Ако чак и последња шуша зна да мајка не кара сина што се коцка, већ што се вади, како је могуће да то не знају Вучић и његови трбухозборци?

Током посете Хрватској, на прилично бурној конференцији за новинаре после посете Вргинмосту, Александар Вучић коментарисао је „политичку хистерију“ која се у Хрватској не смирује због његове посете.

Не одговарајући конкретно, оштро је реаговао на занимање једне новинарке које се тиче његовог чувеног већ говор у Глини („Сматрате ли да је то српски град, као 1995. године“ – гласило је питање).

„Ја сам од вас чуо безброј истих питања јуче. Мени је занимљиво да је мера ваше подршке и поштовања пропорционална понизности коју очекујете од некога ко би дошао код вас. Такву врсту понизности, страха или потребе да се додворавам никад од мене

нећете видети. Не желим на увреде и клевете да одговарам увредама и клеветама“, рекао је Вучић.

На нешто касније поновљено питање, председник Србије оптужио је новинара медијске куће Н1 Елвира Мешановића да је измислио како је Вучић спомињао „Велику Србију“ у свом говору у окупираној Глини 1995. године.

Додао да је још да је током посете Загребу био пристојан, одговоран и учтив и да не жели да на увреде и клевете одговара увредама и клеветама.

На проклетом Јутјуб каналу постоји видео запис насловљен: „Александар Вучић у окупираној Глини 1995.“ Где се види млађани генерални секретар како излази за говорницу и узима микрофон:

„Браћо Срби и сестре Српкиње, поздрављам јуначки народ српске Баније, српске Глине, вас који сте подигли прву бакљу слободе тамо 26. Јуна још деведесет и прве године...“, почиње Вучић свој четириипоминутни говор који завршава следећим речима: „Уколико српски радикали победе и поразе председника Србије, ви знате да ћете живети у Великој Србији, јединственој српској држави и ту одступања неће бити! Живели“.

По повратку у Београд Вучић је објаснио да није он оптуживао хрватске новинаре, већ да су они оптуживали њега, и да им се одговори које им је давао нису свиђали.

„Нисам ништа друго рекао осим да је било много страсти, и да их ништа друго није занимало“, поново је слагао Вучић а онда ухватио себе у лажи:

„А да ли ви мислите да то што сам рекао 1995. године, као шести говорник у једној сали, да се надам да ће српски народ да опстане у Српској Крајини, да усташка нога неће да

крочи на територију Српске Крајине, да је то злочин велики, страхан у поређењу са тим шта се том народу ком сам се обраћао догађало после тога, или шта му се догађало 50 година пре тога? Или рецимо, што се догодило мојој породици, што неке од ваших колега нису желеле ни да чују“, упитао је.

Ту потонућу у лагарије није био крај: „Одговорио сам им пет пута, али им се никада одговор није свидео.“

На примедбу Јоване Штетин, новинарке Н1, да је колеги у Вргинмосту рекао да је измислио да је спомињао Велику Србију, Вучић је имао блаже „упакован“ одговор:

„Ма нисам, него је то ова жена, можда сам и ја погрешно... Јер је ова жена мени викала – рекли сте то и то, а цитат који су пуштали претходно вече који сам ја гледао уопште се није односио на Велику Србију. А онда су нашли у једној реченици да је то не знам негде речено... Потпуно је свеједно. То није убило никога, нити било чију кућу срушило и спалило. А моје јесу.“

Да је речи које је изговорио у Србији, рекао пар дана раније у Хрватској, кад је први пут питан о Глини, имао бих решпекта за његов наступ.

А посебно дивљење имао бих према Гоци Узелац и Александру Симићу, запосленима у ТВ Пинк и Студију Б, да су га тамо питали оно што су га питали хрватски новинари.

Београд, 16. фебруар 2018. Драго је ми било да се са овом групом људи саопштавају резултати истраживања. Чини ми се да је ово једини случај када је неки од ових људи још увек у Србији. Ово је једини случај када је неки од ових људи још увек у Србији. Ово је једини случај када је неки од ових људи још увек у Србији.